

Vrouwen in de Bijbel

De rijke Lydia en de arme slavin (Hand. 16:11-18)

Gods wegen zijn anders ('hoger', Jes. 55:9) dan die van ons. Zelfs een dienstknecht als Paulus kan dat beamen. Op zijn tweede zendingsreis wordt hij verhinderd om gebieden links (Asia) of rechts (Bithynië) van zijn geplande route te bezoeken, maar in een gezicht wordt hem duidelijk dat God andere plannen heeft (Jes. 30:21).

Wanneer hij voet aan wal zet in Europa en daar de havenstad Filippi opzoekt, vindt hij – zelfs na dagen zoeken – niet de Macedonische man uit het gezicht en zelfs geen synagoge met Joodse mannen. Paulus en zijn team belanden op de sabbat bij een gebedsgroep die bestaat uit een aantal vrouwen. Een van hen is Lydia, een purperverkoopster afkomstig uit de stad Thyatira, nota bene het gebied waar Paulus door de Heilige Geest verhinderd werd heen te gaan.

Toebereid hart

Thyatira is bekend om de handel in purper, een kostbare kleurstof van wol die wordt gebruikt voor kleding van koningen en hooggeplaatsten. Het vermoeden bestaat dat Lydia zich vanwege die handel heeft gevestigd in Filippi, een Romeinse kolonie die aan een drukke handelsroute ligt. Zij vereert de God van Israël en kiest daarvoor - in deze heidense omgeving - een rustige plek langs een rivier buiten de stad, waar ze met gelijkgezinde vrouwen samenkomt tot gebed. Als Paulus, Silas, Timotheüs en Lukas hen daar op de sabbat ontdekken, nemen zij plaats en spreken met de vrouwen. De inhoud van hun gesprek is niet bekend, maar we mogen aannemen dat Christus centraal staat: Zijn dood en opstanding. De Bijbel vermeldt ook het aantal vrouwen niet en wat de Boodschap bij hen uitwerkt. Dat weten we wél van Lydia: De Heer opent haar hart, zodat zij acht geeft op wat door Paulus wordt gesproken! Het staat er zo eenvoudig, maar het is voor Lydia een wereld van verschil. Dit is de ontbrekende schakel in haar geloofsleven waarnaar zij op zoek was in het Jodendom. Religie verandert in relatie. Haar dorst wordt geleest, haar honger gestild (Jes. 55:1,2). Het zaad

van het Woord valt in een toebereid hart (Luk. 8:15). Lydia laat zich dopen 'en haar huis', dat wil zeggen allen die zich onder haar dak bevinden. Nu haar hart is geopend voor het evangelie, staat ook haar huis open voor de brengers ervan (Matt. 10:11-14). Zij dringt er bij hen zelfs op aan om te blijven, mooi is dat. Zo vormt het huisgezin van Lydia het prille begin van de christelijke kerk in Europa.

Arme slavin

Maar waar God werkt, komt ook de duivel in actie. Onderweg naar de gebedsplaats ontmoeten de mannen een andere vrouw, een arme, beklagenswaardige slavin die hen dagenlang achterna roept: 'Deze mensen zijn slaven van God de Allerhoogste, die u de weg van behoudenis verkondigen.' Het lijkt gratis reclame voor het evangelie, maar Paulus onderkent de waarzeggende geest in deze vrouw. Verstoord keert hij zich tot haar en beveelt de geest van haar uit te gaan. Dit gebeurt dan ook op hetzelfde moment, tot grote woede van haar eigenaars die hiermee hun hoop op winst de mist in zien gaan.

Ik ben zo benieuwd hoe het verder is gegaan met deze beide vrouwen. Zou de slavin tot geloof gekomen zijn? Ik vrees dat haar meesters hun woede ook op háár hebben gekoeld. Lydia's naam komen we nog wel even tegen als Paulus en Silas – na de heftige gebeurtenissen rond hun gevangenschap – naar het huis van Lydia gaan. Ze bemoedigen de aanwezigen en vervolgen hun zendingsreis. Enkele jaren later bezoekt Paulus opnieuw Filippi en ruim 10 jaar na de bekering van Lydia schrijft hij zijn brief aan de gemeente in Filippi. Je zou verwachten dat hierin de naam van Lydia wordt vermeld, maar dat is niet het geval. Misschien is zij inmiddels verhuisd of overleden?

God gebruikte haar als een schakeltje in Zijn grote plan. Hij opende haar hart om een heel nieuw werelddeel te openen voor het evangelie. Zo mogen ook wij in onze tijd een schakeltje zijn in Zijn eeuwige goddelijke plan!